

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 11 maart 1991 door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "tot instelling van een vergunningsplicht voor de wijziging van vegetatie en van lijn- en puntvormige elementen", heeft op 14 maart 1991 het volgend advies gegeven :

Het ontworpen besluit strekt ertoe een vergunningsplicht in te voeren voor het wijzigen van vegetatie en van lijn- en puntvormige elementen.

De rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt gezocht in de artikelen 36 en 37 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, welke bepalingen als volgt luiden :

"Art. 36. Om redenen van natuurbehoud en op gemotiveerd advies van de Hoge Raad voor natuurbehoud of van de bevoegde kamer van die Hoge Raad, kan de Koning maatregelen treffen vergezeld van toelagen onder de voorwaarden die hij bepaalt met het oog op de bevordering in de publieke en private bossen van :

- het herstel van vervallen bosbestanden;
- de instandhouding van loofhoutbossen;
- de herinplanting van loofhoutsoorten in naaldbossen;
- de openstelling van de bossen voor het publiek.

Art. 37. Om redenen van natuurbehoud en op gemotiveerd advies van de Hoge Raad voor natuurbehoud of van de bevoegde kamer van die Raad, kan de Koning maatregelen treffen vergezeld van toelagen, onder de voorwaarden die hij bepaalt, met het oog op de bevordering in de landelijke ruimte van onder meer :

- de bebossing of herbebossing van marginale of door de landbouw verlaten grond;
- het behoud of de restauratie van grasrijke valleien in de bosmassieven of op het platteland;
- de bescherming van bossen of andere plantengroei in rotsachtige gebieden, op hellingen en taluds;
- de bescherming van oeverbegroeiingen en turfgebieden;
- de instandhouding en het beheer van erkende natuurreservaten;

.../...

- de bescherming van de oevers der waterlopen gevoed door een rheocrene bron, vanaf die bron tot aan het punt van oorsprong van de waterloop;
- het behoud en de aanplanting van hagen en bosjes;
- de instandhouding en het beheer van de bosreservaten die buiten het Staatsdomein opgericht zijn".

De ontworpen regeling komt neer op een belangrijke beperking van het eigendomsrecht, vermits zij voor de betrokken goederen bepaalde manieren van gebruikmaking van het eigendomsrecht afhankelijk maakt van een discretionaire beslissing van de overheid, voor het nemen van welke beslissing het ontwerp overigens geen enkel beoordelingscriterium aangeeft.

De door de hiervoren aangehaalde artikelen 36 en 37 aan de Koning (lees thans : de Gewestexecutieven) verleende delegatie om "maatregelen (te) treffen vergezeld van toelagen" kan niet worden geacht de bevoegdheid te verlenen om een vergunningsstelsel voor handelingen met betrekking tot de in die artikelen bedoelde goederen in te voeren. Daartoe zou, wegens de ingrijpende beperking van het eigendomsrecht die het invoeren van een vergunningsregeling meebrengt, immers op zijn minst een uitdrukkelijke aanwijzing in die zin moeten voorhanden zijn, welke evenwel noch in de tekst van de artikelen 36 en 37, noch in de parlementaire voorbereiding van die wetsbepalingen terug te vinden is.

Wat meer bepaald artikel 36 van de wet van 12 juli 1973 betreft, kan ten slotte ook nog de vraag worden gesteld of die bepaling voor het Vlaamse Gewest niet impliciet opgeheven werd door het Bosdecreet van 13 juni 1990.

In het raam van de onderhavige adviesaanvraag - en mede gelet op de korte termijn welke de Raad van State voor het uitbrengen van dit advies werd toegemeten - volstaat het echter erop te wijzen dat het

.../...

Bosdecreet in elk geval een aantal regelingen bevat die de ontworpen regeling ten aanzien van bossen zoniet onwettig dan toch op zijn minst moeilijk verzoenbaar zouden maken.

Zo bepalen de artikelen 20, 3E, en 90, derde lid, van het Bosdecreet respectievelijk dat voor het wijzigen van de vegetatie in openbare bossen en voor werkzaamheden, zowel in openbare als in privé-bossen, die een wijziging van de fysische toestand voor gevolg hebben de machtiging van het Bosbeheer vereist is. Daarmee valt moeilijk te rijmen dat ook nog een vergunning zou moeten worden verkregen van het college van burgemeester en schepenen (artikel 5 van het ontwerp) of van de krachtens het ontwerp aan te wijzen ambtenaar (artikel 8 van het ontwerp).

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: J. NIMMEGEERS,	kamervoorzitter,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	staatsraden,
de Heer	: J. DE BRABANDERE,	
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. W. VAN VAERENBERGH, adjunctreferendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.